

SCHILLER INSTITUTTET

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Fred gennem økonomisk udvikling Ugeavis 46 – 2014

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg:

»Slaget om Jorden« er i gang mellem BRIKS og den nuværende unipolære verdensorden med centrum i City og London og Wall Street. Med Dilma Rousseffs valgsejr fastholdes Brasilien i BRIKS, og etableringen af en Asia-tisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, inkluderer stadig flere lande i samarbejdet. BRIKS er ved at realisere den nye, retfærdige, økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttet har kæmpet for, og Schiller Instituttets jubilæumskonference viser Instituttets centrale placering i denne kamp i dag. IS kan besejres gennem samarbejde med Rusland, Kina, Syrien og Iran – og konfrontationen med Rusland via Østeuropa må stoppes, inden vi får atomkrig. Der må etableres en international koordineringskomité under amerikansk og russisk ledelse til at besejre ebola-pandemien. ECB's stresstest var et røgslør for, at bankkrise og sammenbrud lurer.

Læs hele Tom Gillesberg udførlige Nyhedsorientering for november, med analyse og strategi:

Lyt til de seneste nyhedsopdateringer på Radio Schiller:

www.schillerinstitut.dk

KOM TIL POLITISK ORIENTERINGSMØDE v/Tom Gillesberg:

Torsdag 13. nov. kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,
1903 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06
Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus:
Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar!

Vær en Nationsbygger!

Indhold:

HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
Efter Obamas Waterloo: LaRouche kræver upartisk samarbejde i USA, Læs s. 2

Fra LaRouche-bevægelsen 9. nov. 2014:
Lyndon LaRouche: Med mindre Obama sparkes ud i løbet af weekenden, er USA færdig, Læs s. 1

Andre nyheder:
Bertrand Russell på steroider: NAS-undersøgelse beklager, at selv atomkrig eller massepandemier ikke vil reducere befolkningen tilstrækkeligt, Læs s. 3

Usikkerhedsfaktorer omkring overførsel af Ebola truer i horisonten, advarer amerikanske forskere, Læs s. 4

Til Imperiets ærgrelse er en Ny Verdensorden nu på plads, Læs s. 4

Fra LaRouche-bevægelsen 9. nov. 2014:
Lyndon LaRouche: Med mindre Obama sparkes ud i løbet af weekenden, er USA færdig

Lyndon LaRouche har et budskab til det amerikanske folk: Med mindre Obama sparkes ud i dag, eller mandag, er USA færdig.

Obamas frække benægtelse af den fornægtelse, han var genstand for i sidste uge, hensætter verden og USA i en dødelig fare. Situationen i Ukraine er en total krudt-tønde, med den nazistiske Kiev-regerings optrapning. Obamas konfrontationspolitik med Rusland på Det britiske Imperiums vegne er så farlig, at selv Gorbatsjov træder i forsvar for Putin, og op imod NATO's politik, i anledning af festlighederne i dag i forbindelse med 25-års dagen for Murens fald.

Vi må ikke tillade, at Obama, som står umiddelbart for at rejse til Asien, vinder momentum – eller også har vi tredje Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche udtrykte det således i sit interview på The LaRouche Show i går:

»For at komme til sagen, så har vi en ekstremt akut fare for krig i Ukraine. Porosjenko, hvis regering er gennemsyret af nazister, bomber nu igen befolkningen i Øst-ukraine, i Donbass-regionen, og det er ekstremt farligt. Jeg hørte en rapport i morges over tysk radio, som sagde, at hvis blot en tændstik blev tændt, kunne vi have en storkrig. (fortsættes side 3)

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:
Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

**HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
Efter Obamas Waterloo:**

LaRouche kræver upartisk samarbejde i USA

Resultatet af midtvejsvalget i USA førte til Demokraternes mest dramatiske valgnederlag siden Anden Verdenskrig og giver Republikanerne kontrollen over begge Kongressens huse, såvel som 31 – måske endda 32 – af i alt 50 guvernørposter. I samtlige delstater gør man Obamas politik ansvarlig for dette jordskred. I det Demokratiske Parti er tre grupperinger gået sammen og kræver i disse dage, at Obamas inderkreds af »interventionister« – altså Valerie Jarrett, Susan Rice, Denis McDonough osv. – fyres og erstattes af kompetente demokrater, f.eks. fra Clinton-regeringen.

I betragtning af de eksistentielle udfordringer, som USA står overfor mht. sin finansielle og økonomiske situation, såvel som den brandfarlige, strategiske krise i verden, krævede Lyndon LaRouche, at demokrater og republikanere, som en påtrængende nødvendighed, må komme overens om en upartisk dagsorden. Udskiftningen af Obama på den ene eller anden måde er sikker, og derfor er det bydende nødvendigt, at en handledygtig regering kommer i stand.

Denne upartiske kombination af demokrater og republikanere må sætte bekæmpelsen af den umiddelbare krigsfare øverst på dagsordenen, og til dette hører samarbejde med Kina, såvel som den omgående afslutning på støtte til fascisterne i Ukraine – en politik, som har bragt verden til randen af en strategisk konfrontation med Rusland. Desuden må den amerikanske generalstabs plan for at omstyrte »Islamisk Stat« støttes.

LaRouche har allerede tidligere defineret Fire Love, ved hvis hjælp det truende finanskrak kan forhindres og en økonomisk genrejsning kunne igangsættes.

I modsætning til den i Europa vidt udbredte anskuelse, at selv en rigsretssag mod Obama overhovedet ikke ville ændre noget i amerikansk politik, så er USA på ingen måde så monolitisk, som de ensrettede medier i deres todimensionelle nyhedsrapportering vil have os til at tro. Ud over sådanne skingre personer som McCain findes der patrioter i begge lejre, der ikke ønsker, at USA skal starte en atomkrig, og som heller ikke er ubekendt med Amerikas elendige tilstand. Nogle af dem ved også, at den fulde vægt af ansvaret vil falde tilbage på dem, hvis det kommer til et nyt finanskrak, som vil få krisen med Lehman Brothers i 2008 til at ligne de berømte »peanuts«.

Men det er også klart, at verden i mange henseender befinder sig i et slutspil, hvis udfald enten vil blive en ny verdenskrig – eller også sætter de fornuftige kræfter sig igennem, som i alle vigtige spørgsmål tilstræber et samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, og hvor alle andre fredselkende nationer dernæst kan tilslutte sig dette samarbejde. På den ene side er der fanatikere, som f.eks. direktøren for asienstudier i Council of Foreign Relations, Elisabeth Economy, hvis udfald mod Kina truer med at føre USA direkte ind i den Thukydid-fælde, som generalstabschef Dempsey gentagne gange har advaret imod. På den anden side er der absolut politikere som Bill Clinton, der i sin embedsperiode principielt har bevist, at han

kan samarbejde med Rusland og Kina, og som man i dag også kan have tillid til vil være fortalere for et samarbejde mellem USA og BRIKS-staterne.

APEC-topmødet den 9.-11. nov. i Beijing, det efterfølgende møde mellem BRIKS-landenes statschefer og G20-topmødet i Australien vil give et temmelig nøje spejlbillede af konstellationen af kræfter i verden. Det vil blive tydeligt, at det økonomiske, politiske og militære samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien vil blive yderligere udbygget, og at den Nye Silkevejs inkluderende politik og samarbejdet med mange af Asiens, Sydamerikas og Afrikas lande er den overlegne model, som kommer alle stater, som deltager i det økonomiske opbygningsprogram, til gode. Hertil hører også aftalen om »Free Trade Area of the Asia Pacific« (Frihandelszone for Asien og Stillehavsområdet, FTAAP), som er inkluderende for alle stater – i modsætning til den TPP-aftale, som USA er fortalere for, og som i det mindste i sit nuværende koncept skal udelukke Kina.

Ligeledes mere attraktivt er BRIKS-staternes og deres samarbejdende nationers banker – den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank (NDB) og Shanghai Corporation Organisation Bank – som alle udelukkende tjener til at finansiere realøkonomiske projekter og nu begynder at finansiere projekter til udviklingslandene, som Verdensbanken har afslået i årtier. Man kan formode, at BRIKS-staterne inden for rammerne af disse topmøder vil diskutere konkrete idéer til, hvordan man vil modvirke det kollaps af den transatlantiske finanssektor, som med sikkerhed snart vil indtræde, dvs. diskutere reelle alternativer til Federal Reserves, Bank of Englands og Den europæiske Centralbanks utopiske Bail-in-, Bail-Out-fantasi.

Den næste banebrydende begivenhed, som falder i turbulensen efter Obamas nederlag, er den sandsynlige, afsluttende forhandling mellem P5+1-staterne (de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd plus Tyskland) og Iran om det iranske atomprogram den 24. november. Egentlig er det russiske forslag om at forarbejde den berigede, iranske uran til brændselsstave i Rusland allerede accepteret, og med en aftale kunne man dernæst etablere et inspektionsregime og ophæve sanktionerne. Men ødelæggende manøvrer, som alle sluttelig udgår fra Imperiets kræfter, optræder næsten dagligt.

Således rapporterer *Wall Street Journal* om et hemmeligt brev fra Obama til Ayatollah Khamenei, hvor en succesrig atomaftale kædes sammen med muligheden for et amerikansk-iransk samarbejde mod ISIS-terroristerne. Offentliggørelsen, som beroede på unavngivne kilder, havde den tydeligvis tilsigtede virkning: Mike Rogers, formand for Kongressens Efterretningskomite, hidsede sig op over den oprørte reaktion fra USA's allierede i Mellemøsten, som befinder sig i »koalitionen« mod ISIL-styrkerne. Tidligere havde de berygtede høge John McCain og Lindsay Graham betegnet brevet som »uhørt«, som i øvrigt skader USA's nationale sikkerhedsinteresse lige så meget som de arabiske partners interesse.

Det, som disse herrer i deres neokonservative forblinding naturligtvis tier om, er den kendsgerning, at kun et

amerikansk-iransk-syrisk samarbejde kan gøre en ende på ISIS-terroren, der er resultatet af amerikansk politik siden Brzezinskis politik i halvfjerdsere, og som bl.a. støttes af Saudi Arabien og Qatar. McCain og Graham krævede, at man opsagde atomaftalen med Iran, væltede Assad-regeringen og leverede våben til Kiev-regimet. I USA gælder ganske vist det første tillæg til Forfatningen, som beskytter ytringsfriheden, men der findes også præcedentstilfældet med Nürnberg-domstolen, hvorefter forberedelser til en angrebskrig straffes med døden.

Den umiddelbart farligste eskalering finder i øjeblikket sted i Ukraine, hvor Porosjenko, med åbenlys støtte fra den amerikanske regering, NATO og EU, reagerer på det folkeretsligt legitime valgresultat i Donetsk og Lugansk med et fornyet bombardement af landets egen befolkning. Den egentlige skandale i dette er den kendsgerning, at Vesten, men netop også den tyske regering, fortsat støtter fascisterne i Ukraine, samt deres ubetingede loyalitet over for det anglo-amerikanske imperium, som sætter Tredje Verdenskrig, og dermed den menneskelige arts udslettelse, på spil.

Vi befinder os i slutspillet om menneskehedens skæbne. Hvis vi taber dette spil, ender det med vor arts udslættelse gennem atomkrig. Hvis vi vinder det, kan vi etablere et nyt fællesskab blandt verdens nationer, et fællesskab, som helliger sig den menneskelige civilisations fælles opgaver – kampen mod Ebola, terrorisme, narkotikaplagen, faren for et globalt finanssammenbrud, sult, asteroidenedslag og mod opgivelsen af menneskelig fornuft. Det er på allerhøjeste tid, at vore borgere vågner op.

Der er en udvej af disse eksistentielle trusler, men den ligger på et meget højere niveau for tænkning, end *Bildzeitung* eller fr. Merkel vil have os til at tro. Partipolitiske skyklapper og påståede, chauvinistiske eller geopolitiske interesser er opskriften på en katastrofe. Vi er som art virkelig kommet til det punkt, hvor vi bliver prøvet på, om vi er tilstrækkelig moralsk sunde til at sikre vores egen overlevelse.

Slut Dem til Schiller Institutet, hvis De vil bidrage til dette.

(fortsat fra side 1)

Dernæst er der selvfølgelig en ekstremt eksplosiv situation i Mellemøsten med ISIS. De endelige forhandlinger i Iran P5+1'er planlagt.

Den endelige dato for disse forhandlinger er den 24. november, og der foregår mange, mange bestræbelser på at køre dette af sporet. Hvis det bliver kørt af sporet, vil helvede bryde ud oven i det, der i forvejen foregår i Mellemøsten. Så vi sidder virkelig på en krudttønde.«

»På den anden side – og det er derfor jeg siger, at vi står mellem Himmel og Helvede – så er der en dynamik med maksimal økonomisk integration fra BRIKS-landenes side, og APEC-topmødet er allerede begyndt med møder på det lavere ekspertniveau og vil kulminere mellem den 9. og den 11. (nov.) i Beijing, to dage fra i dag. Og vi kan forvente, at der herfra kommer betydningsfulde initiativer, som går i retning af yderligere integration af ikke alene BRIKS-landene, men også mange lande i Sydamerika, Asien og Afrika, og en af de vig-

tige nyheder er, at det ser ud til, at forudsætningerne for, at Abe fra Japan og Xi Jinping kan mødes, er blevet etableret, og de ønsker at genoptage mere normale relationer mellem Japan og Kina. Og hvis dette lykkes, vil det virkelig fjerne et af de brændpunkter, der kunne føre til en militær konfrontation. Så hvis forholdet mellem Japan og Kina køler af og bliver mere normaliseret, så er det også en meget vigtig udvikling.«

APEC-topmødet går faktisk ekstremt godt, med Xi Jinpings meddelelse om en ny fond til konstruktion af jernbaner i Sydasiens, og med et voksende antal lande, som går med i AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank). Andre udviklinger blandt BRIKS-nationerne går også fremad.

Men hvis man nægter at fjerne Obama fra embedet, kan det forårsage, at hele verden eksploderer.

DER MÅ HANDLES NU!

Bertrand Russell på steroider: NAS-undersøgelse beklager, at selv atomkrig eller massepandemier ikke vil reducere befolkningen tilstrækkeligt

4. nov. 2014 – En knusende åbenhjertig, ny hævde af Bertrand Russells bekymring over, at krige og smitsomme sygdomme måske ikke kan reducere befolkningen hurtigt nok til at tilfredsstille det britiske oligarkis folkemorderiske Malthus-appetit, publiceredes i den sidste uge af oktober 2014, i Referat fra National Academies of Science (NAS) i Washington, D.C.

Forfattet af to australske miljøforkæmper-statistikere og redigeret af den berygtede Paul Ehrlich fra Stanford («Befolkningsbomben»), undersøger »Den menneskelige befolkningsreduktion er ikke et hurtigt fix for miljøproblemer« 9 scenarier for verdens befolkningsstilvækst fra nu og frem til 2100.

»Business-as-Usual« (BAU), dvs. ingen strenge forholdsregler til reduktion af befolkningsstilvæksten, ville producere 12,4 mia. mennesker ved dette årstal og ville »hastigt udhule Jordens system til understøttelse af liv«. Scenarierne 2-6, som opstiller stadig mere drastiske modeller for en politik for befolkningsreduktion, som mødes i en global, obligatorisk politik med »et barn pr. kvinde«, ville stadig i gennemsnit kun producere »en befolkningsstørrelse som i dag«. Idéen om at forhindre over 4 mia. fødsler ses som værende utilstrækkeligt, eftersom forfatterne nævner målet for befolkningsreduktion til at være »mellem 1 og 2 milliard.«

Så de fortsætter med at opstille modeller for, hvad effekten af fire »katastrofe-scenarier« ville være. Det første er fødevaremangel i bredt omfang; det andet, en femårig verdenskrig, hvor 500 mio. mennesker dør, opskaleret fra de skønsmæssigt 131 mio., som døde under de to verdenskrige, inkl. dem, som døde af den Spanske Influenza, for at kompensere for den mellemliggende befolkningsstilvækst; for det tredje, »en massedødsbegivenhed, som dræbte 2 mia. mennesker i hele verden«; og for det fjerde, en »massedødsbegivenhed, som dræbte 6 mia.«

»Det mest slående aspekt ved de 'hypotetiske katastrofe'-scenarier«, konkluderer de, »var, hvor lille effekten af selv disse massedødsbegivenheder havde på den endelige befolkningsstørrelse, som var projiceret til år

2100.« Dødstallene, som modsvarer »Verdenskrige« ville stadig give 10,4 mia. i år 2100; scenarierne med »2 mia. døde« førte stadig til en befolkning på 8,4 mia.; alt imens scenariet med 6 mia. døde »stadig førte til en befolkning på 5,1 mia. i år 2100.«

Hvad skal en Malthus-folkemorder så gøre? Undersøgelsen insisterer på at »reducere vore fodspor mest muligt« ved ganske enkelt at afskære ressourcer og indføre store »forbrugsreduktioner pr. person«. Det vil sige, død gennem sult og sygdom.

Der var forudsigeligt nok storstilet dækning af undersøgelsen i Malthus-massemedierne. Repræsentativ var The London Guardian, som gav sin artikel den 28. oktober titlen: »Den globale overbefolkning ville 'modstå krig, katastrofer og sygdom'«, med undertitlen; »National Academie of Sciences siger, selv brutal, global konflikt eller dødelig pandemi ville efterlade et ikke-bæredygtigt antal mennesker.«

Usikkerhedsfaktorer omkring overførsel af Ebola truer i horisonten, advarer amerikanske forskere

4. nov. 2014 – I en workshop ved National Academy's Institute of Medicine, som afholdtes i Washington, D.C., den 3. nov., advarede flere forskere om, at der er mange ubesvarede spørgsmål omkring overførsel af Ebola, som er afgørende for forebyggelse af et udbrud af virussen i USA, rapporterede Reuters i dag.

Med argumentet om, at det er tåbeligt, og endda farligt, at basere en politik på »svag videnskab«, advarede flere af talerne om, at alle de ukendte faktorer har praktiske konsekvenser. For eksempel mener virologer, at virussen spredes, når folk kommer i kontakt med kropsvæsker fra smittede individer, og dernæst rører ved øjne, næse eller mund, der tillader virussen at passere gennem slimhinder ind i blodbanen. Men Thomas Ksiarek, en ekspert i hæmoragisk feber ved Texas' Universitetets Medicinske Afdeling, som var en af lederne af en session om Ebolas overførselsveje, siger, at gennemtrængning gennem intakt hud ikke endegyldigt er blevet udelukket. Et spørgsmål, som må besvares, siger han, er, »om blegemiddel eller hånddesinfektionsmidler«, som anvendes i vid udstrækning i Vestafrika til at beskytte folk mod Ebola, »gør huden mere modtagelig« for gennemtrængning af virussen. »Det er et spørgsmål, som må besvares.«

Et andet, afgørende spørgsmål er, om virussen kan spredes af mennesker, som ikke udviser symptomer. Dr. Andrew Pavia, leder for Universitetet i Utahs afdeling for pædiatriske smitsomme sygdomme, sagde, at en sådan »subklinisk overførsel« i høj grad er et åbent spørgsmål. Ekspertter ved heller ikke, om størrelsen af smittedosis afhænger af, hvordan virus kom ind i kroppen, sagde Pavia. En anden ukendt faktor er, om tidsrummet mellem eksponering over for Ebola og symptomernes tilsynkomst afhænger af, hvilke kropsvæsker, en person har været i kontakt med. Hvis det er tilfældet, så har en person, som er smittet gennem snyt snarere end blod, muligvis en længere inkubationstid end de 21 dage, som embedsmænd insisterer på, er den maksimale inkubationstid.

Dr. C.J. Peters, en virolog i marken fra Texas-universitetets Medicinske Afdeling, bemærkede, at 21 dage var den længste inkubationstid under Ebolaudbruddet i 1976. Men, tilføjede han, »Mit gæt ville være, at 5 % af personer« kan overføre virussen efter en længere inkubationstid end tre uger.

Til Imperiets ærgrelse er en Ny Verdensorden nu på plads

2. nov. 2014 – Til trods for, at London og Det Hvide Hus benægter det, så er en Ny Verdensorden kommet. Bryan MacDonald, journalist ved *Irish Independent* og *Daily Mail* (UK), påpegede dette i et indlæg i dag og sagde, »det, som man ikke ser rapporteret, er den kendsgerning, at den gamle ordens støttepiller i årevis har været ved at forvitte.«

Alt imens de, der er bærere af den gamle, affældige orden, fortsat benægter ændringen, så er der nogen i denne orden, som har erkendt denne realitet, og som siger det højt. For eksempel sagde forsvarsminister Chuck Hagel, på Aspen-institutts »Washington Ideas Forum« den 29. okt., som svar på et spørgsmål fra den nationale korrespondent for *The Atlantic*, James Fallows, om det igangværende, globale kaos, at han mente, vi gennemlevede et af disse historiske, afgørende tider. At vi ser en ny verdensorden.

MacDonald påpegede, at den voksende betydning af BRIKS og andre fremvoksende økonomier har store implikationer for globalt forbrug, forretningsvirksomhed og investeringer. Den internationale Valutafond (IMF) skønner, at, i 2020 vil Rusland have overtaget Tyskland, og Indien vil præstere bedre end Japan. Den forudsiger også et fald i USA's globale andel fra 23,7 % i 2000 til 16 % i 2020. I 1960 repræsenterede USA 38,7 % af verdensøkonomien. Omvendt scorede Kina i 1987 kun 1,6 %, men vil ved slutningen af dette årti gøre krav på 20 %. Dette er en forandring uden fortilfælde på så relativ kort tid.

»IMF skønner«, skriver MacDonald, »at, i 2015 vil fire af verdens topøkonomier være Medlemmer af ... BRIK [sic]. Kina vil erstatte USA som top dog. Det er måske allerede sket; økonomiske data har en tendens til at være bagud i forhold til de økonomiske kendsgerninger. Italien, Europas syge mand, er ikke med i top 10, og UK hænger lige netop på, selv om London stadig promoveres som et finansielt kraftcenter. De eneste, der stadig tror på det, er små englændere. UK er blevet til geopolitikens Julie Andrews, en falmende stjerne, som en gang var strålende. Frankrig er impotent og vakler fra krise til uheld og tilbage igen.«

VI HAR LØSNINGEN PÅ DEN ØKONOMISKE KRISE:

**Glass/Steagall bankopdeling - Nyt kreditsystem
Infrastruktur-Fusionsøkonomi
Få hele Schiller Institutts udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:**

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

*** Bliv aktivist – ved at uddele denne avis i din egen by! * Hjælp os – hjælp dig selv! – ved at udbrede løsningen på det økonomiske kollaps og alternativet til Tredje Verdenskrig, mens tid er. * Ring 35 43 00 33 – og aftal nærmere med os.**